

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3898	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport fra Hosanger gabbrofelt				
Forfatter Hornemann, Hans H.		Dato 24.09 1935	Bedrift Kristiansand Nikkelraffineringsverk	
Kommune Osterøy	Fylke Hordaland	Bergdistrikt Vestlandske	1: 50 000 kartblad 12163	1: 250 000 kartblad
Fagområde Befaring Geologi	Dokument type		Forekomster	
Råstofftype Malm/metall	Emneord N i Cu			
Sammendrag				

Bestun, den 25. september 1935

Hosanger

Sæf	<i>T.H.</i>
Mottat 30. 9. 1935	
Besvaret	

Herr Direktør Gjertsen

Raffineringsverket, Kristiansand.

Herved har jeg den ære at oversende Dem en rapport over Hosanger gabbrofelt samt en rapport over de magnetometriske maalinger og observationer udført sommeren 1935 i Evje -Iveland gabbrofelt.

De til rapportene hørende karter vil samtidig blive avsendt i en særskilt forsending. De bestaar i et geologisk kart over Hosanger gabbrofelt i maalestok 1 : 2000 samt i et profilkartblad fra ovennævnte gabbrofelt i maalestok 1 : 2000. Et kopi av det geologiske kart befinner sig allerede i Hosanger. Et kartblad profiler fra Hosangerfeltet (et Kopi) befinner sig paa grubekontoret ved Flaast grube. Paa et rektangelkart over (Hans) Haus er antydnet de gabbrofelter der falder udenfor det geologiske kartblad. Dette rektangelkart vedlegges her. Fra de magnetometriske maalinger i Evje blir 2 kartblade avsendt med de øvrige karter i særskilt forsending.

Vedlagt tillader jeg mig at vedlægge en regning for utarbeidelsen av rapportene.

"rbödigst

Hans H. Hornemann (sign)

Adr. Bestunveien 14, Bestun Station (ved Oslo).

Rapport over Hosanger Gabbrofelt.

I tiden mellem 8/6 og 3/7.1935 opholdt jeg mig paa Bysheim paa Osterøen for at kartlægge gabbrofeltet i Hosanger.

Paa et kart i maalestok 1 : 2ppp er optegnet et gabbrofelt inden hvilket Litlandsgrube og Nonaasgruberne er beliggende. Nordenfor og udenfor dette kartblad forekommer ogsaa gabbro i Haldal, hvor den strækker sig fra den sydlige del av Søndre Haldalgaard indmark nordover til Osterfjorden ved Hoshovd, der ligger paa vestsiden av Nesset, der danner Hosangervaagen. Desuten optræder et gabbroomraade der strækker sig fra ca. 300 m. syd for Leitegaard nordover til fjorden ved Fjeldskaalnæs. Lidt østenfor Fjeldskaalnæs gafler den sig, saaledes at en gabbroarm herfra strækker sig i nordøstlig retning mod Haldal brygge. Ogsaa længere sydpaa, sydvest for Lonevaag optræder gabbro i en smal stripe ved gaarden Revheim. De gabbroforekomster, som optræder udenfor kartbladet 1 : 2000 har jeg avmerket paa rektangelkartet Haus. (maalestok 1 : 100.000.). Alle disse gabbroforekomster er indleiftet i gneis, hovedsagelig gneisgranit der undertiden mod gabbrogrænsen gaar over i en glimmerhornblendeskifer. Gneisgranitten optræder østenfor gabbroen oftest som en hornblandegneisgranitt. Gneisen har et fald mod nordøst som i regelen veksler fra 20° til 30° .

Som sees av vedlagte kart i maalestok 1 : 2000. dækker Nonaas-Litland gabbrofelt et overflade areal av ca. 850 m². Dets længde i nord-sydlig retning er 2.6 km. og dets største bredde fra vest mod øst er 480 m. Gabbroen er Norit.

Som sees av de optegnede profiler har gabbroen et fald mod nordøst av ca. 25 %

Gabbroens underflade (bundflade) kommer ud i dagen langs vestgrænsen i ca. 180 m. højde i den bratte aas, der ligger vest for Nonaas, langs østgrænsen derimod markerer gabbrogrænsen gabbroens øverste parti, som i aasen østenfor Litlandsgrube ligger paa ca. 170 m. Gabbroens magtighed kan anslaaes til ca. 100 m. a 150 m. Endvidere kan av profiherne trækkes den slutning at endel av gabbrofelterne i virkeligheden er sammenhængende, idet Nonaas-Litlandsgabbroen stikker under gneisgranitten med fald mod nordøst og atter stikker op i dagen med sit øvre parti, der hvor terrænet ligger lavt nok, hvilket er tilfælde i det dalsøk der befinder sig øst for Nordaasgaardene og hvis sydlige del ligger lige nordøst for Fladaas og hvori der løber en bæk ned til Nordaasvandet. I dette dalsøk findes nogle magnetkisskjærp. Endvidere er dette tilfældet i Haldal, hvor ligeledes gabbroens øvre parti kommer frem i dagen. Her ved Haldal findes der ogsaa flere skjærp hvori sees kis og magnetkisimpregnationer..

Ogsaa i gabbroen ved Fjeldskaalnæs findes et skjærp med magnetkis. Langs jordene og et stykke langs veien findes vest for Bysheim et gabbrobaand som kan forfølges paa en længde av ca. 1 km. og hvis bredde er ca. 30 m. Nær dette baands sydende findes et skjærp (Haldorskjærp), likeledes findes et skjærp nær dets nordende (Phillips skjærp). Inden gabbroen findes flere steder

gneisbruddstykker. Ved Nonaasgrubene ved Formandshuset sees saaledes et gneisparti likeledes findes et gneisparti et par hundrede meter længere mod nord og to gneishuser ca. 200 m. syd og sydøst for Nonaas grube. Mindre gneishuser optræder ogsaa i gabbroens øst og nordøst for Røslund. Ved Litlandsgrubens skaktaabning findes ligeledes gneis, som kan forfølges nedover det liggende av skakten. Dette gneisparti ved skakten kan enten opfattes som et brudstykke eller som en opstikkende sadel eller pukkøl av den under gabbroen liggende gneis, denne sidste opfatning har jeg gjort gjældende i det tverprofil der gaar over Litland grube (koordinat 40, syd).

Ved betragtning av det geologiske kart kan man være i tvil om gabbroen i virkeligheden optræder som en plateformig lakolit, hvilket jeg i profilerne har søkt at vise, - eller om den optræder som en eller flere linialformede masser med apofyser. For at klarlagge dette videre vilde nogle borhul være fyldestgjørende f.eks. i gneisen syd for gabbroen i Heldal, - i gneisen beliggende øst for Nonaas og Nordaas og vestenfor dalsøkket ved Nordaasvandet, eller ved gabbroens østgrænse i gneisen øst for Litland grube.

Da gabbroen ikke synes at være særlig magtig, ca. 100 m. neppe over 150 m. - vilde borhul paa forskjellige steder i gabbrofeltet paa et forholdsvis ringe dyp naa den underliggende gneis og man vilde da kunne støte paa mulige nær gneisen avsatte ertsansembler.

Saa vel langs gabbrogrænsen som ved Nonaas og Litland gruber gav magnetometernaalen in ensteds større udslag end 6°.

Oslo, den 24de september 1935.

Hans H. Horneman (sign).